

Поліна В. Пузирьова¹, Андрій О. Золковер², Тетяна М. Власюк³
**ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МІЖНАРОДНИХ КОРПОРАЦІЙ:
СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ
ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА ГЛОБАЛЬНИХ ЗМІН**

У статті досліджено теоретичні та прикладні аспекти формування й розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій в умовах цифрової трансформації світової економіки та посилення глобальних змін. Обґрунтовано, що інноваційний потенціал виступає ключовим стратегічним ресурсом забезпечення довгострокової конкурентоспроможності, адаптивності та стійкості міжнародних корпорацій у динамічному глобальному середовищі. Визначено сутність інноваційного потенціалу як сукупності технологічних, фінансових, кадрових, організаційних та інформаційних ресурсів, здатних забезпечувати генерацію, впровадження та комерціалізацію інновацій на міжнародних ринках.

Метою дослідження є обґрунтування стратегічних підходів до управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій в умовах цифровізації економічних процесів та глобальної трансформації бізнес-середовища.

Методичну основу дослідження становлять загальнонаукові та спеціальні методи пізнання, зокрема методи теоретичного узагальнення, системного аналізу, порівняльного аналізу, структурно-функціонального підходу, стратегічного аналізу, логічного узагальнення та графічної інтерпретації результатів дослідження.

У результаті дослідження визначено сутність та ключові характеристики інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій як інтегрованої системи ресурсів, компетентностей, технологій і управлінських можливостей. Систематизовано основні складові інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій, запропоновано стратегію управління інноваційним потенціалом, інтегральний індекс його оцінювання та систему ключових показників результативності. Обґрунтовано стратегічні напрями розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій, серед яких цифрова трансформація, розвиток людського капіталу, відкриті інновації, ESG-трансформація, глобальні партнерства та корпоративне підприємництво.

Перспективи подальших наукових досліджень пов'язані з розробкою методичного інструментарію кількісного оцінювання інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій в умовах цифрової економіки, формуванням інтегральних показників інноваційної спроможності та цифрової зрілості корпоративних структур.

Ключові слова: інноваційний потенціал, міжнародні корпорації, стратегічне управління, цифрова трансформація, інноваційний розвиток, людський капітал, конкурентоспроможність, сталий розвиток, глобальні зміни.

Рис. 2. Табл. 3. Фор. 2. Літ. 19.

DOI: 10.32752/1993-6788-2023-1-269-186-197

¹ ORCID: 0000-0003-0839-8730

² ORCID: 0000-0002-8176-1850

³ ORCID: 0000-0001-9644-8608

¹ Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine.

² Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine.

³ Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine.

Polina Puzyrova, Andrii Zolkover, Tetiana Vlasiuk

THE INNOVATION POTENTIAL OF INTERNATIONAL CORPORATIONS: A MANAGEMENT STRATEGY IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION AND GLOBAL CHANGE

This article examines the theoretical and practical aspects of the formation and development of the innovative potential of international corporations in the context of the digital transformation of the global economy and accelerating global change. It is argued that innovative potential serves as a key strategic resource for ensuring the long-term competitiveness, adaptability, and sustainability of international corporations in a dynamic global environment. The essence of innovative potential is defined as a set of technological, financial, human, organizational, and informational resources capable of ensuring the generation, implementation, and commercialization of innovations in international markets.

The aim of the study is to substantiate strategic approaches to managing the innovation potential of international corporations in the context of the digitalization of economic processes and the global transformation of the business environment.

The methodological basis of the study consists of general scientific and specialized methods of cognition, in particular methods of theoretical generalization, systems analysis, comparative analysis, the structural-functional approach, strategic analysis, logical generalization, and graphical interpretation of research results.

The research identified the essence and key characteristics of the innovative potential of international corporations as an integrated system of resources, competencies, technologies, and managerial capabilities. The main components of the innovative potential of international corporations have been systematized, and a strategy for managing innovative potential, an integrated index for its assessment, and a system of key performance indicators have been proposed. Strategic directions for the development of the innovative potential of international corporations are substantiated, including digital transformation, human capital development, open innovation, ESG transformation, global partnerships, and corporate entrepreneurship.

Prospects for further research are linked to the development of methodological tools for the quantitative assessment of the innovation potential of international corporations in the context of the digital economy, and the formulation of integrated indicators of innovation capacity and digital maturity of corporate structures.

Keywords: *innovation potential, international corporations, strategic management, digital transformation, innovation development, human capital, competitiveness, sustainable development, global changes.*

Peer-reviewed, approved and placed: 14.11.2023.

Постановка проблеми. В умовах економічної трансформації інноваційний потенціал міжнародних корпорацій набуває статусу одного з ключових стратегічних ресурсів забезпечення довгострокової конкурентоспроможності, адаптивності та стійкості бізнесу. Стрімкий розвиток цифрових технологій, поширення штучного інтелекту, хмарних обчислень, автоматизації бізнес-процесів та цифрових платформ докорінно змінюють механізми створення вартості, організаційні моделі управління та принципи функціонування міжнародних корпорацій. Водночас зростання геополітичної нестабільності, посилення конкуренції за технологічне лідерство, трансформація глобальних ланцюгів створення вартості, екологічні виклики та необхідність досягнення цілей сталого розвитку формують нові вимоги до системи стратегічного управління інноваційним розвитком. За таких умов інноваційний потенціал

визначає здатність міжнародних корпорацій своєчасно реагувати на зміни зовнішнього середовища, генерувати та комерціалізувати нові знання, впроваджувати інноваційні технології, формувати нові бізнес-моделі та забезпечувати стійкі конкурентні переваги на глобальних ринках. Однак традиційні підходи до управління інноваційним потенціалом дедалі частіше виявляються недостатніми в умовах цифрової економіки. Сучасні виклики потребують інтеграції інноваційних, цифрових, інтелектуальних, організаційних та соціально-екологічних компонентів у єдину систему стратегічного управління.

Попри значний науковий доробок у сфері стратегічного менеджменту, інноваційного розвитку та цифрової трансформації, недостатньо дослідженими залишаються питання формування комплексного механізму стратегічного управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій в умовах одночасного впливу цифрових змін, глобальної турбулентності, технологічної невизначеності та посилення вимог щодо сталого розвитку. Потребують подальшого обґрунтування підходи до оцінювання інноваційного потенціалу, визначення його структурних складових, механізмів цифрової трансформації та інструментів інтеграції інноваційної стратегії в систему корпоративного управління. У зв'язку з цим актуальності набуває дослідження теоретичних та прикладних аспектів формування і розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій, а також обґрунтування стратегічних підходів до його управління в умовах цифрової трансформації та глобальних змін, що забезпечуватимуть підвищення ефективності діяльності, інноваційної спроможності та стратегічної стійкості міжнародного бізнесу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика формування та розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій в умовах цифрової трансформації та глобальних змін перебуває в центрі уваги як зарубіжних, так і вітчизняних науковців. Сучасні дослідження охоплюють широке коло питань, пов'язаних із цифровізацією бізнес-процесів, інноваційними стратегіями транснаціональних корпорацій, міжнародним трансфером технологій, управлінням знаннями та забезпеченням конкурентоспроможності на світових ринках. Зокрема науковці, Гао Ф., Лін Ц., та Чжай Х. [1] доводять, що цифрова трансформація виступає важливим драйвером корпоративних інновацій та сприяє підвищенню ефективності міжнародних стратегій компаній. Дослідники Джордж Г., та Шіллекбекс С. Дж. [2] акцентують увагу на взаємозв'язку між цифровізацією, сталим розвитком і стратегічними цілями міжнародних корпорацій, підкреслюючи необхідність поєднання інноваційної діяльності з ESG-принципами. Вчений Намбісан С. [3] розглядає цифрові інновації як новий етап розвитку міжнародного бізнесу, що формує принципово нові механізми створення вартості та конкурентних переваг. Водночас Шахір Н., Кім К., та Лі С. [4] досліджують особливості інтернаціоналізації цифрових інновацій та доводять, що цифрові технології змінюють традиційні підходи до міжнародної експансії компаній.

У дослідженнях Прушківської Е. В., та Авраменко К. О. [17] обґрунтовано роль інноваційних стратегій у забезпеченні конкурентоспроможності

міжнародних компаній в умовах глобалізації. Науковці Кара Н. І. та Зинич Л. В. [11] розкривають особливості інноваційного менеджменту в діяльності міжнародних компаній, акцентуючи увагу на необхідності інтеграції інноваційних процесів у систему стратегічного управління. Дослідник Литвиненко Л. Л. [14] досліджує специфіку формування інноваційних стратегій інтеграційними об'єднаннями міжнародних корпорацій, а Козаченко Р. П. [12] аналізує інноваційні стратегії японських транснаціональних корпорацій через призму міжнародного трансферу технологій та глобального поширення інновацій. Інша група науковців, такі як Грицуленко С. І. [6] та Мальченко В. Л. [15] дослідили методичні підходи до оцінювання інноваційної активності кадрового потенціалу міжнародних компаній, наголошуючи на визначальній ролі людського капіталу у формуванні інноваційних переваг та визначили НДДКР як ключовий чинник інноваційного управління міжнародними компаніями.

Окремий напрям наукових досліджень стосується міжнародного маркетингу як інструменту реалізації інноваційного потенціалу компаній на глобальних ринках. Так, Корж М. В., Чуніхіна Т. С. та Маліношевська К. І. [13] дослідили роль стратегій міжнародного маркетингу в управлінні інноваційним розвитком підприємств. Науковці Резнікова Н. В., Рубцова М. Ю. та Іващенко О. А. [18] проаналізували особливості міжнародних маркетингових стратегій високотехнологічних компаній в умовах глобального інноваційного суперництва. Вчені Титаренко Л. М., Добрянська В. В. та Бикова К. Ю. [19] обґрунтували необхідність використання інноваційних маркетингових підходів для забезпечення успішного виходу компаній на зовнішні ринки та зміцнення їх міжнародних позицій.

Також, вагомий внесок у дослідження міжнародного інноваційного співробітництва зробили такі вчені як, Болдовська К. П., Зам'ятіна Є. Ж. та Лиженов Д. В. [5], які визначили інноваційну діяльність підприємств у контексті євроінтеграційних процесів та міжнародного партнерства. Дослідник Жемба А. Й. [7] акцентує увагу на інноваційній та екологічній складових міжнародного співробітництва як чинниках сталого розвитку світової економіки. Науковці Заєць М. А. та Мамонтенко Н. С. [8] досліджують формування стратегій підвищення міжнародної конкурентоспроможності підприємств на інноваційній основі, а Ніколенко Т. І. [16] аналізує особливості реалізації інноваційних стратегій розвитку міжнародної економічної діяльності в умовах глобалізації.

Значний інтерес для сучасних досліджень становлять також роботи Ілляшенко С. М., Шипуліна Ю. С. та Ілляшенко Н. С. [10], присвячені управлінню стратегіями екологічно орієнтованого інноваційного розвитку на засадах маркетингу. Автори обґрунтовують необхідність поєднання інноваційної діяльності, цифрових технологій та принципів сталого розвитку як передумови підвищення ефективності функціонування компаній у післявоєнний період та в умовах глобальних трансформацій.

Попри значну кількість наукових праць, присвячених окремим аспектам інноваційного розвитку міжнародних компаній, недостатньо дослідженими залишаються питання комплексного управління інноваційним потенціалом

міжнародних корпорацій в умовах одночасного впливу цифрової трансформації, глобальної економічної нестабільності, геополітичних викликів, технологічної конкуренції та ESG-трансформації бізнесу. Потребують подальшого розвитку теоретико-методичні підходи до формування стратегій управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій, орієнтованих на забезпечення цифрової зрілості, інноваційної стійкості та довгострокової конкурентоспроможності на глобальних ринках.

Мета дослідження полягає в обґрунтуванні стратегічних підходів до управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій в умовах цифровізації економічних процесів та глобальної трансформації бізнес-середовища.

Основні результати дослідження. Сучасний етап розвитку світової економіки характеризується посиленням глобальної конкуренції, цифровою трансформацією бізнес-процесів, технологічними проривами, геополітичною нестабільністю та зміною моделей створення вартості. За таких умов інноваційний потенціал міжнародних корпорацій виступає одним із ключових стратегічних ресурсів забезпечення довгострокової конкурентоспроможності, адаптивності та стійкості корпоративних систем.

Інноваційний потенціал міжнародної корпорації доцільно розглядати як інтегровану сукупність ресурсів, компетенцій, технологій, організаційних можливостей та управлінських механізмів, які забезпечують здатність корпорації генерувати, впроваджувати та комерціалізувати інновації в умовах глобального середовища. В умовах цифрової економіки традиційні джерела конкурентних переваг поступово втрачають визначальне значення, поступаючись інтелектуальному капіталу, цифровим платформам, штучному інтелекту, інноваційним екосистемам та мережевим формам взаємодії. Так, основними характеристиками інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій у сучасних умовах визначено наступні (рис. 1):

Рис. 1. Основні характеристики інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій, узагальнено авторами на основі [1-8]

Для представлення ключових складових інноваційного потенціалу міжнародної корпорації доцільно зазначити, що в сучасних умовах глобальної конкуренції, цифрової трансформації та прискорення технологічних змін інноваційний потенціал виступає одним із визначальних чинників забезпечення довгострокової конкурентоспроможності та стратегічної стійкості міжнародних корпорацій. Саме здатність генерувати, впроваджувати та комерціалізувати інновації формує передумови для зміцнення ринкових позицій, освоєння нових сегментів міжнародних ринків, підвищення ефективності бізнес-процесів і створення доданої вартості. Інноваційний потенціал є комплексною категорією, яка охоплює сукупність ресурсів, компетенцій, організаційних можливостей та управлінських механізмів, що забезпечують інноваційний розвиток корпорації, та ефективне формування й реалізація якого залежать від гармонійної взаємодії людського, науково-технологічного, фінансового, інформаційного, організаційного та інтелектуального компонентів. У зв'язку з цим виникає необхідність систематизації основних складових інноваційного потенціалу міжнародної корпорації, які визначають її спроможність адаптуватися до глобальних викликів, генерувати інноваційні рішення та забезпечувати стає економічне зростання в умовах динамічного міжнародного середовища (табл. 1).

Таблиця 1. Ключові складові інноваційного потенціалу міжнародної корпорації, систематизовано авторами на основі [6-14]

Складова	Характеристика	Основні інструменти
Кадрова	Людський капітал та компетенції	Управління та розвиток цифрових компетентностей
Науково-технологічна	НДДКР та технологічні розробки	Науково-дослідна та дослідно-конструкторська діяльність, штучний інтелект, великі дані.
Інформаційна	Управління знаннями та даними	Система управління знаннями
Організаційна	Гнучкість бізнес-процесів	Гнучкі методології управління, ощадливе управління
Фінансова	Ресурсне забезпечення інновацій	Венчурний капітал, корпоративні інвестиційні фонди.
Мережна	Партнерства та інноваційні екосистеми	Відкриті інновації
Цифрова	Рівень цифрової зрілості	ERP-системи, CRM-системи, цифрові платформи.

Ефективне управління інноваційним потенціалом потребує формування цілісної стратегії, яка інтегрує стратегічні цілі, ресурсне забезпечення, інноваційні процеси, організаційні механізми, цифрові технології, систему управлінських рішень та інструменти оцінювання результативності. Така стратегія має забезпечувати узгодженість між корпоративною спрямованістю, інноваційною діяльністю та вимогами глобального бізнес-середовища, створюючи передумови для формування стійких конкурентних переваг (рис. 2).

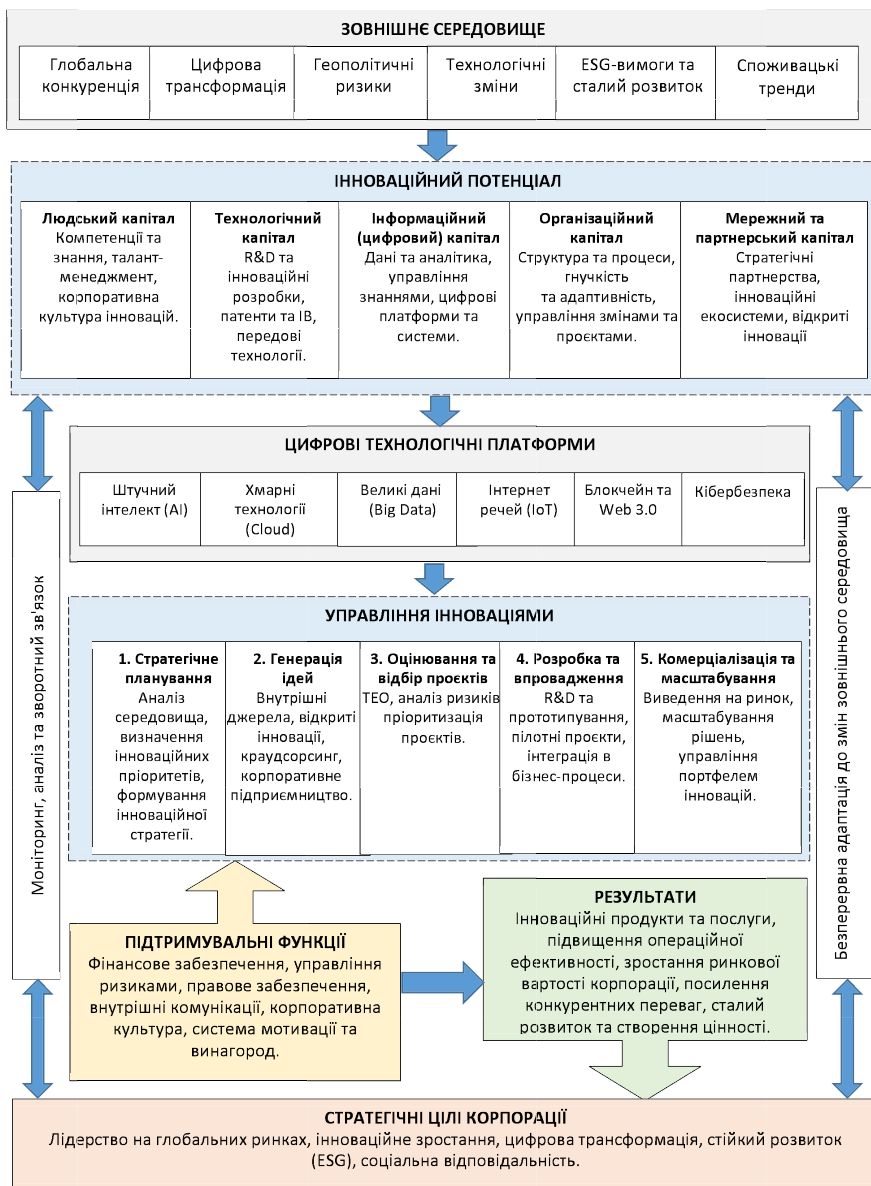

Рис. 2. Стратегія управління інноваційним потенціалом міжнародної корпорації, запропоновано авторами

Як видно з рис. 2 стратегія управління інноваційним потенціалом міжнародної корпорації являє собою багаторівневу систему взаємопов'язаних елементів, яка охоплює стратегічний, організаційний, ресурсний, технологічний та результативний контури управління. Функціонування даної стратегії спрямоване на забезпечення безперервного інноваційного розвитку,

підвищення ефективності використання інтелектуального капіталу, прискорення впровадження новітніх технологій та створення доданої вартості в глобальних ланцюгах формування цінності.

Управління інноваційним потенціалом потребує застосування відповідних методичних підходів до його оцінювання. Так, одним із таких підходів виступає інтегральний індекс інноваційного потенціалу міжнародної корпорації:

$$IIP = \alpha HC + \beta TC + \gamma DC + \delta FC + \varepsilon NC,$$

де: ІІР – інтегральний індекс інноваційного потенціалу; НС – людський капітал; ТС – технологічний капітал; DC – цифровий капітал; FC – фінансовий капітал; NC – мережний капітал; α , β , γ , δ , ε – вагові коефіцієнти. Значення інтегрального показника може використовуватися для визначення рівня готовності корпорації до інноваційної діяльності та реалізації цифрових трансформаційних проєктів. Для оцінювання результативності управління інноваційним потенціалом доцільно використовувати систему ключових показників ефективності (табл. 2).

Таблиця 2. Система показників оцінювання інноваційного потенціалу міжнародної корпорації, запропоновано авторами на основі [13-19]

Напрямок оцінювання	Показники
Інноваційна активність	Частка витрат на НДДКР у доходах
Технологічний розвиток	Кількість патентів
Цифрова зрілість	Індекс цифрової зрілості
Людський капітал	Частка персоналу з цифровими компетенціями
Фінансова ефективність	ROI інноваційних проєктів
Ринкова результативність	Частка інноваційної продукції у продажах
ESG-ефективність	Індекс інноваційності та сталого розвитку

Таким чином, стратегічний розвиток інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій передбачає реалізацію комплексу взаємопов'язаних напрямів, спрямованих на зміцнення інноваційної інфраструктури, розвиток людського капіталу, активізацію цифрових трансформаційних процесів, інтеграцію інноваційних екосистем, розширення міжнародного науково-технологічного співробітництва та впровадження сучасних моделей управління знаннями. Визначення таких стратегічних напрямів дозволяє забезпечити підвищення ефективності інноваційної діяльності корпорацій, посилення їх глобальної конкурентоспроможності та досягнення цілей сталого розвитку в умовах формування нової архітектури світової економіки (табл. 3).

Ефективність реалізації запропонованих стратегічних напрямів значною мірою залежить від здатності корпорацій забезпечувати баланс між інноваційною активністю та управлінням ризиками. Глобальна нестабільність, технологічні зрушення та посилення вимог щодо сталого

розвитку формують нові виклики для міжнародного бізнесу, що потребує впровадження адаптивних моделей стратегічного управління.

Таблиця 3. Стратегічні напрями розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій, запропоновано авторами на основі [11-18]

Напря́м	Очікуваний результат
Цифрова трансформація	Підвищення продуктивності
Розвиток людського капіталу	Зростання інноваційності персоналу
Open Innovation	Прискорення розробки інновацій
ESG-трансформація	Підвищення стійкості бізнесу
Глобальні партнерства	Розширення ринків
Корпоративне підприємництво	Комерціалізація нових ідей

Тому, для комплексного оцінювання результативності управління інноваційним потенціалом доцільно скористатися показником стратегічної інноваційної ефективності:

$$SIE = w1FP + w2IP + w3DP + w4ESG + w5CP$$

де: SIE – індекс стратегічної інноваційної ефективності; FP – фінансові результати; IP – інноваційна результативність; DP – рівень цифровізації; ESG – показники сталого розвитку; CP – конкурентні переваги. Запропонований підхід дозволяє інтегрувати фінансові, технологічні, цифрові та соціально-екологічні аспекти діяльності міжнародних корпорацій у єдину систему стратегічного управління.

Отже, інноваційний потенціал міжнародних корпорацій стає ключовим чинником формування довгострокових конкурентних переваг в умовах цифрової трансформації та глобальних змін. Ефективне управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій забезпечує підвищення адаптивності бізнес-моделей, прискорення інноваційних процесів, зростання ринкової вартості компаній та досягнення стратегічних цілей сталого розвитку, де запровадження цифрових технологій, розвиток людського капіталу, інтеграція принципів відкритих інновацій та ESG-підходів формують основу нової моделі стратегічного управління міжнародними корпораціями у XXI столітті.

Висновки. У статті досліджено теоретичні та прикладні аспекти формування й реалізації стратегії управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій в умовах цифрової трансформації світової економіки та зростання глобальної невизначеності. Встановлено, що інноваційний потенціал сучасних міжнародних корпорацій є комплексною системою взаємопов'язаних ресурсів, компетентностей, технологій, знань, організаційних можливостей та управлінських механізмів, які забезпечують здатність корпорацій до створення, впровадження та комерціалізації інновацій на глобальних ринках. Обґрунтовано, що ключовими чинниками розвитку інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій виступають

цифровізація бізнес-процесів, інтеграція технологій штучного інтелекту, хмарних обчислень, формування цифрових екосистем, розвиток людського капіталу, а також впровадження принципів сталого розвитку та ESG-орієнтованого управління. Доведено, що в умовах глобальних змін інноваційний потенціал стає стратегічним джерелом конкурентних переваг, економічної стійкості та довгострокового зростання міжнародних корпорацій. Визначено основні стратегічні напрями управління інноваційним потенціалом, серед яких особливе значення мають цифрова трансформація бізнес-моделей, розвиток інноваційної культури, підтримка корпоративного підприємництва, формування глобальних мереж знань, активізація відкритих інновацій та створення адаптивних механізмів управління інноваційною діяльністю. Встановлено, що ефективність використання інноваційного потенціалу значною мірою залежить від здатності корпорацій оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища, трансформувати внутрішні процеси та забезпечувати синергію між технологічними, фінансовими та організаційними ресурсами.

Узагальнення результатів дослідження дозволило сформулювати концептуальне бачення стратегічного управління інноваційним потенціалом міжнародних корпорацій як інтегрованої системи, спрямованої на забезпечення інноваційної активності, цифрової зрілості, конкурентоспроможності та стійкого розвитку в умовах глобальних трансформацій.

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості використання запропонованих теоретичних положень, методичних підходів та стратегічних рекомендацій у діяльності міжнародних корпорацій під час формування та реалізації інноваційної стратегії розвитку. Результати дослідження можуть бути застосовані для вдосконалення систем стратегічного управління інноваційним потенціалом, оцінювання рівня інноваційної готовності корпорацій до цифрових трансформацій, розроблення програм технологічної модернізації та управління цифровими інноваціями.

Перспективи подальших наукових досліджень пов'язані з розробкою методичного інструментарію кількісного оцінювання інноваційного потенціалу міжнародних корпорацій в умовах цифрової економіки, формуванням інтегральних показників інноваційної спроможності та цифрової зрілості корпоративних структур, а також удосконаленням механізмів стратегічного управління інноваціями на основі технологій штучного інтелекту та прогнозної аналітики.

1. Gao, F., Lin, C., & Zhai, H. (2022). Digital Transformation, Corporate Innovation, and International Strategy: Empirical Evidence from Listed Companies in China. *Sustainability*, 14(13), 8137.
2. George, G., & Schillebeeckx, S.J.D. (2022). Digital transformation, sustainability, and purpose in the multinational enterprise. *Journal of World Business*, 57(3).
3. Nambisan, S. (2022). Digital innovation and international business. *Innovation*, 24(1), 86–95.
4. Shaheer, N., Kim, K., & Li, S. (2022). Internationalization of Digital Innovations: A Rapidly Evolving Research Stream. *Journal of International Management*, 28(4), 100970.
5. Болдовська, К. П., Зам'ятіна, Є. Ж., & Лиженков, Д. В. (2016). Шляхи активізації інноваційної діяльності підприємств автотранспортного комплексу України у контексті

міжнародного співробітництва та євроінтеграції. Проблеми і перспективи розвитку підприємництва, 4(2), 4-7.

6. Грицуленко, С. І. (2013). Методика оцінки інноваційної активності кадрового потенціалу міжнародної телекомунікаційної компанії. Вісник соціально-економічних досліджень, 4, 53-60.

7. Жемба, А. Й. (2013). Інноваційна та екологічна компоненти моделі міжнародного співробітництва в світовій економіці. Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика та інвестиції, 19(1), 24-33.

8. Заєць, М. А., & Мамонтенко, Н. С. (2013). Формування стратегії підвищення міжнародної конкурентоспроможності ПАТ «Одескабель» на інноваційній основі. Вісник Національного університету «Львівська політехніка», 769, 264-267.

9. Івашенко, О. В., & Єжаченко, Є. В. (2013). Інноваційні стратегії та економічний розвиток. Донбас, Запорізька державна інженерна академія, 1-3.

10. Ілляшенко, С. М., Шипуліна, Ю. С., & Ілляшенко, Н. С. (2022). Управління на засадах маркетингу стратегіями екологічно-орієнтованого інноваційного розвитку в повоєнний період: національний і міжнародний аспекти. Маркетинг і цифрові технології, 6(4), 47-60.

11. Кара, Н. І., & Зинич, Л. В. (2021). Особливості інноваційного менеджменту в діяльності міжнародних компаній. Management and entrepreneurship in Ukraine: the stages of formation and problems of development, 3(2), 40-46.

12. Козаченко, Р. П. (2015). Інноваційні стратегії японських ТНК у розрізі міжнародного трансферу технологій. Молодий вчений, 2(6), 1129-1133.

13. Корж, М. В., Чуніхіна, Т. С., & Маліношевська, К. І. (2019). Стратегія міжнародного маркетингу в управлінні інноваційним розвитком. Бізнес-навігатор, 2, 18-23.

14. Литвиненко, Л. Л. (2015). Особливості формування інноваційних стратегій інтеграційними об'єднаннями міжнародних корпорацій. Формування ринкових відносин в Україні, 1, 47-50.

15. Мальченко, В. Л. (2016). НДДКР як рушійна сила інноваційного управління в міжнародних компаніях. Молодий вчений, 7, 81-84.

16. Ніколенко, Т. І. (2012). Реалізація інноваційної стратегії розвитку міжнародної економічної діяльності України. Вісник Маріупольського державного університету. Сер. : Економіка, 4, 98-102.

17. Прушківська, Е. В., & Авраменко, К. О. (2020). Інноваційні стратегії розвитку міжнародних компаній в умовах глобалізації. Економічний вісник Дніпровської політехніки, 4, 28-35.

18. Резнікова, Н. В., Рубцова, М. Ю., & Івашенко, О. А. (2019). Особливості міжнародної маркетингової стратегії високотехнологічних компаній в умовах глобального інноваційного суперництва. Ефективна економіка, 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2019_10_17.

19. Титаренко, Л. М., Добрянська, В. В., & Бикова, К. Ю. (2019). Інноваційні підходи до формування стратегії міжнародного маркетингу компанії для виходу на зовнішні ринки. Проблеми системного підходу в економіці, 2(2), 150-155.

---

1. Gao, F., Lin, C., & Zhai, H. (2022). Digital Transformation, Corporate Innovation, and International Strategy: Empirical Evidence from Listed Companies in China. Sustainability, 14(13), 8137.

2. George, G., & Schillebeeckx, S.J.D. (2022). Digital transformation, sustainability, and purpose in the multinational enterprise, Journal of World Business, 57(3).

3. Nambisan, S. (2022). Digital innovation and international business. Innovation, 24(1), 86-95.

4. Shaheer, N., Kim, K., & Li, S. (2022). Internationalization of Digital Innovations: A Rapidly Evolving Research Stream, Journal of International Management, 28(4), 100970.

5. Boldovska, K. P., Zamiatina, Ye. Zh., & Lyzhenkov, D. V. (2016). Shliakhy aktyvizatsii innovatsiinoi diialnosti pidpriemstv avtotransportnoho kompleksu Ukrainy u konteksti mizhnarodnoho spivrobotnytstva ta yevrointehratsii. Problemy i perspektyvy rozvytku pidpriemnytstva, 4(2), 4-7.

6. Hrytsulenko, S. I. (2013). Metodyka otsinky innovatsiinoi aktyvnosti kadrovoho potentsialu mizhnarodnoi telekomunikatsiinoi kompanii. Visnyk sotsialno-ekonomichnykh doslidzhen, 4, 53-60.

7. Zhemba, A. Y. (2013). Innovatsiina ta ekolohichna komponenty modeli mizhnarodnoho spivrobotnytstva v svitovii ekonomitsi. Problemy ratsionalnoho vykorystannia sotsialno-ekonomichnoho ta pryrodno-resursnoho potentsialu rehionu: finansova polityka ta investytsii, 19(1), 24-33.

8. Zaiets, M. A., & Mamontenko, N. S. (2013). Formuvannya stratehii pidvyschennia mizhnarodnoi konkurentospromozhnosti PAT «Odeskabel» na innovatsiinii osnovi. *Visnyk Natsionalnoho universytetu «Lvivska politehnika»*, 769, 264-267.
9. Ivashchenko, O. V., & Yezhachenko, Ye. V. (2013). Innovatsiini stratehii ta ekonomichni rozvytok. *Donbas. Zaporizka derzhavna inzhenerna akademiia*, 1–3.
10. Illiashenko, S. M., Shypulina, Yu. S., & Illiashenko, N. S. (2022). Upravlinnia na zasadakh marketynhu stratehiiamy ekolohichno–orientovanoho innovatsiinoho rozvytku v poviennyi period: natsionalnyi i mizhnarodnyi aspekty. *Marketynh i tsyfrovi tekhnolohii*, 6(4), 47-60.
11. Kara, N. I., & Zynych, L. V. (2021). Osoblyvosti innovatsiinoho menedzhmentu v diialnosti mizhnarodnykh kompanii. *Management and entrepreneurship in Ukraine: the stages of formation and problems of development*, 3(2), 40-46.
12. Kozachenko, R. P. (2015). Innovatsiini stratehii yaponskykh TNK u rozrizi mizhnarodnoho transferu tekhnolohii. *Molodyi vchenyi*, 2(6), 1129-1133.
13. Korzh, M. V., Chunikhina, T. S., & Malinoshevska, K. I. (2019). Stratehiiia mizhnarodnoho marketynhu v upravlinni innovatsiinyim rozvytkom. *Biznes-navihator*, 2, 18-23.
14. Lytvynenko, L. L. (2015). Osoblyvosti formuvannia innovatsiinykh stratehii intehratsiinyimy obiednanniamy mizhnarodnykh korporatsii. *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini*, 1, 47-50.
15. Malchenko, V. L. (2016). NDDKR yak rushiina syla innovatsiinoho upravlinnia v mizhnarodnykh kompaniiakh. *Molodyi vchenyi*, 7, 81-84.
16. Nikolenko, T. I. (2012). Realizatsiia innovatsiinoi stratehii rozvytku mizhnarodnoi ekonomichnoi diialnosti Ukrainy. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu. Ser. : Ekonomika*, 4, 98-102.
17. Prushkivska, E. V., & Avramenko, K. O. (2020). Innovatsiini stratehii rozvytku mizhnarodnykh kompanii v umovakh hlobalizatsii. *Ekonomichni visnyk Dniprovskoi politehniky*, 4, 28-35.
18. Reznikova, N. V., Rubtsova, M. Yu., & Ivashchenko, O. A. (2019). Osoblyvosti mizhnarodnoi marketynhovoii stratehii vysokotekhnolohichnykh kompanii v umovakh hlobalnoho innovatsiinoho supernystva. *Efektivna ekonomika*, 10. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2019_10_17.
19. Tytarenko, L. M., Dobrianska, V. V., & Bykova, K. Yu. (2019). Innovatsiini pidkhody do formuvannia stratehii mizhnarodnoho marketynhu kompanii dlia vykhodu na zovnishni rynky. *Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi*, 2(2), 150-155.